

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

A Clemente XI. Ad Benedictum XIII.

Luxemburgi, MDCCXLI.

34. Cum in concessione &c. Decretum plura decidens Dubia quoad Missas;
quæ in Altaribus privilegiatis celebrantur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74859](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74859)

II.

D E C R E T U M.

Plura decidens Dubia quoad Missas, quæ in Altari-
bus privilegiatis celebrantur.

CUM in concessione Indulgentiarum Summus Pontifex soleat præfigere certum numerum Missarum celebrandarum qualibet die in Altari Privilegiato, pro parte nonnullorum Religiosorum porrectus fuit Sanctissimo supplicis libellus pro resolutione infracriptorum dubiorum, quo ad hanc Sacram Congregationem remisso sub die 23. Aprilis proximè præteriti rescriptum fuit; Exhibetur formula Indulgentiarum, & ponatur in folio.

In executionem hujusmodi rescripti exhibetur formula Indulgentiarum, quæ est tenoris sequentis.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam. Omnium salutem paternam charitate intenti sacra interdum loca Spiritualibus Indulgentiarum muneribus decoramus, ut inde Fidelium Animæ, Domini Nostri Jesu Christi, ejusque Sanctorum suffragia meritorum consequi, & illis adjunctæ ex Purgatorij penis ad æternam salutem per Dei misericordiam perducere valeant. Volentes igitur Ecclesiam Metropolitanam Mediolanensem, in qua nullum aliud Altare Privilegiatum reperitur concessum, & in ea situm Altare S. Caroli hoc speciali dono illustrare, dummodo in dicta Ecclesia quinquaginta Missæ quotidie celebrentur, auctoritate Nobis à Domino tradita, ac de Omnipotentis Dei misericordiâ, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, ut quandocumque Sacerdos aliquis Secularis, vel cujusvis Ordinis Regularis Missam Defunctorum pro Animâ cujuscumque Christiani, quæ Deo in charitate conjuncta ab hac luce migraverit, ad præfatum Altare, celebrabit, Anima ipsa de thesauro Ecclesiæ per modum suffragij Indulgentiam consequatur; Ita ut ejusdem Domini Nostri Jesu Christi, ac Beatissimæ Virginis Mariæ, Sanctorumque omnium meritis sibi suffragantibus à Purgatorij penis liberetur, concedimus, & indulgemus: In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque, & presentibus ad septennium tantum valituris. Datum &c.

Ad futuram &c. Omnium salutem &c. Volentes igitur Ecclesiam Conventus Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci de Observantiâ Reformatorem nuncupatorum Civitatis Tuscanæ, in qua nullum aliud Altare Privilegiatum &c. illustrare, dummodo in dicta Ecclesia quatuordecim Missæ quotidie celebrentur, auctoritate &c. confisi, ut quandocumque Sacerdos aliquis Secularis, vel cujusvis Ordinis Regularis Missam Defunctorum in die Commemorationis Defunctorum, & singulis diebus infra illius octavam, ac secunda, & sexta feriis cujuslibet hebdomadæ pro Anima cujuscumque Christiani &c. ut supra.

His igitur præhabitis EE. VV. non dedignabuntur sapientissimè de more respondere.

Primo: An absentibus Religiosis ex causâ Prædicationis tempore Quadragesimæ, & Adventus, vel quando occasione Festivitatum, vel Funerum, aut similibus à Superioribus ad celebrandum alibi transmittuntur Indulgentiæ concessæ cum certo numero Missarum, qui ob dd. causas adimpleri non potest, prorsus cessent, vel pro eo tempore quo numerus non fuerit adimpletus, sint suspensæ, vel potius remaneant in suo robore.

Secundò: An idem sit statuendum, deficienti præfixo numero Missarum ob infirmitatem

Sacerdotum, tam Regularium, quàm Secularium.

Tertiò: An pariter idem sit statuendum deficienti dicto numero Missarum ob absentiam ab Ecclesiis Secularibus Canonicorum, & Sacerdotum per aliquot dies, & menses.

Die 30. Julij 1706. Sacra Congregatio Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum ad primam quoad primam partem pro tempore Adventus, & Quadragesimæ censuit remanere suspensas, non autem in reliquis, dummodo raro contingat Ad secundum censuit non remanere suspensas. Ad tertium satis provisum in primo.

B. Card. Panciaticus Præf.

Vincentius Petra Secr.

D E C R E T U M

Super dubiis propositis in Cauſa

Aquen. Jurium Parochialium.

AGRE ferens Joannes Franciscus Stranius modernus Præpositus, & Parochus loci Incisæ quosdam prætenſos abusus fuisse investos à PP. Carmelitis ejusdem Loci in præjudicium suorum jurium Parochialium, ad hanc Sac. Congregationem recursum habuit, à qua de more requisita informatione Episcopi, Vicarius Generalis illius juxta Relationem Parocho usquequaque favorabilem in Summario exhibendam, transmisit; Quo circa infraſcripta Dubia concordata, Patribus hinc inde ſcribentibus, resolvenda EE. VV. proponuntur, una cum alio Dubio, quod est ultimum, nuper concordatum occasione, quod cum PP. obedire detrectaverint Episcopi Edicto prolato, ubi prætenditur, pendente lite in hac Sac. Congregatione, demandanti, ut in funeribus accederent ad Parochialem, ad levandam Crucem, eorum tres fuerunt à Confessionibus audiendis suspensi, super quibus informans Episcopus eadem confirmat, & conqueritur eisdem tres Patres suspensos statim post declarationem cum spretu, licet semel tantum, audivisse Confessiones. Quapropter ex utrinque deducendis humiliter postulant Partes ipsæ declarari.

I. An PP. Carmelitæ in Rogationibus possint ad Processionem accedere sine Cappis Albis.

II. An in solo numero duorum Religiosorum Cruce præcedente?

III. An teneatur Præpositus, qui est etiam Parochus in publicis generalibus Processionibus fieri consuetis, monitos facere dd. Patres, ut ad Processionem accedant, & quomodo?

IV. An iidem PP. possint liberè quæſtuare in diebus Hebdomadæ sibi benevolis, absque restrictione alicujus diei?

V. An possint eandem quæſtionem facere pro Confraternitatibus in eorum Ecclesiâ erectis?

VI. An possint in d. Ecclesiâ pro dd. Confraternitatibus exponere SS. Eucharistiæ Sacramentum occasione Novenæ SS. Natalis, & quadraginta Horarum in diebus sibi benevolis sine licentia Ordinarij?

VII. An easdem expositiones facere possint pro eorumdem Regularium devotione?

VIII. An possint benedicere Sponſos cum licentia Parochi, vel sine?

IX. An iidem Patres audientes Confessiones Infirmorum, teneantur ante, vel post dictam Confessionem illam Parocho notificare?

X. An

III.